

[Steen Folke]

tering. Efter at timeloftet blev hævet, kan eliten vælge 34 ugentlige timer, medens andre nøjes med de obligatoriske 24 timer.

8. De alt for høje klassekvotienter på op til 28 elever er ødelæggende for undervisningen.

9. Overbelastning af lærerne. Lærernes arbejdsbyrde er alt for stor til, at det er muligt at præstere en forsvarlig, endsige inspirerende undervisning.

10. For ringe elev- og forældreindflydelse. Også efter den nylig vedtagne skolestyrelseslov har elever og forældre alt for lidt indflydelse. Skolenævnenes repræsentative demokrati bliver meget let et skindemokrati. Elevernes reelle indflydelse på skolens hverdag er i virkeligheden utrolig ringe.

Mange andre problemer kunne nævnes, men jeg vil nøjes med de her opregnede.

Den kapitalistiske samfundsudvikling – og på det sidste krisens gennemslag med indkomstpoltik og faldende realløn – tvinger de fleste forældre til fuldtidsjob, f. eks. skifteholdsarbejde eller tempoopskruet akkordarbejde. Især arbejderklassens forældre har dårlige muligheder for at opdrage deres børn og tilbyde dem et dagligt funktionelt samvær på den baggrund. Hjemligt samvær er i al for høj grad begrænset til indkøb og TV. Begge situationer giver nok erfaringer, men ikke mulighed for aktiv udvikling.

Ca. 20 pct. af børnene i en almindelig kommuneskole møder med utilstrækkelige sproglige forudsætninger ved skolens start ifølge amtsskolepsykolog Finn Christensen. Hertil kommer særforsogets udlægning til amterne uden tilstrækkelige ressourcer, og uden at folkeskolens indhold ændres.

Ligeledes kan jeg nævne de stigende problemer omkring integreringen af indvandrerbørn på grund af manglende indvandrerpolitik og manglende ressourcer. Disse forhold medfører naturligvis et dårligt arbejdsklima i folkeskolen.

Det er derfor bydende nødvendigt med en omlægning af arbejdstiden for lærerne, således at de får mere tid til at tage sig af disse socialpædagogiske opgaver. En sådan omlægning af lærernes arbejdstid vil imidlertid ikke kunne løse de grundlæggende problemer i folkeskolen, netop fordi folkeskolen ikke er folkets skole.

VS vil stemme imod den dagsorden, som fremskridtspartiet har foreslået. Det mest in-

teressante ved den er, at fremskridtspartiet med den har leveret endnu et bidrag til den sproglige fornyelse. Hidtil har jeg vidst, at et arbejdsklima kunne være godt eller dårligt; nu forstår jeg, at et arbejdsklima også kan være stramt. Jeg går ud fra, at det, forespørgeren har i tankerne, er et arbejdsklima som det, der findes i militæret. En sådan opstramning af arbejdsklimaet i skolen skal i sandhed nok løse problemerne.

Chr. Christensen (KrF):

I forespørgslens formulering – hvad vil ministeren gøre for at forbedre arbejdsklima og disciplin i folkeskolen – går forespørgeren jo ud fra, at arbejdsklimaet og disciplinen i folkeskolen ikke er tilfredsstillende. Hvis det var det, behøvede man ikke at forbedre det. Men da arbejdsklimaet i skolen i særlig grad er afhængigt af både elever, lærere og myndigheder og disciplinen især af elever, lærere og forældre, siges der med denne forespørgsel ikke blot, at der er noget galt i folkeskolen, men også, at ansvaret herfor og pligten til at rette fejlene ikke blot skal deles mellem elever og lærere, men også med forældre og myndigheder.

Men har forespørgeren ret? Er der noget galt i folkeskolen? Der har været hentydet til opinionsundersøgelser. Der er opinionsundersøgelser af yngre dato, offentliggjort i Berlingske Tidende, som har vist, at 65 pct. af befolkningen mente, at der var for lidt disciplin i skolen. Udtalelser fra forældre i den sidste tid og udtalelser fra lærerside om behovet for to lærere i klassen for at sikre lærerens sikkerhed tyder ikke på, at problemerne er blevet mindre, snarere tværtimod.

Denne negative vurdering forstærkes, når man taler med elever, eller når man hører lærere berette om elevernes stadig friere sprog, udtryksmåde og omgangsform hinanden imellem, men også over for lærerne. Det samme er tilfældet, når man hører, hvilken respekt – eller skal vi sige mangel på respekt – visse elever har for lærerens og deres eget arbejde, eller hvilken betydning disse elever i det hele taget tillægger deres fortsatte skolegang.

Jeg tror, vi må sige, at det værste, vi kan gøre i denne situation, er at skyde problemerne, som åbenbart er der, fra os. Vi skal i denne debat ikke glemme, at der ude over